

Wychodzi w każdą Środę.

Redakcja przy ulicy Nowy-Świat, 40.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni
Gebethnera i Wolffa, Krakowskie-Przed-
mieście, 415.

O P Ł A T A:

Merkury:	roc.	pół.	kwart.
w Warszawie	rub. 4	2	1
z przesyłką pocztą	„ 4,50	2,25	1,12 1/2

Ekonomista i Merkury.

w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	9	4,50	2,25

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce
po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Stosunki austro-pruskie, o których w ostatnim sprawozdaniu nadmieniliśmy iż nie zupełnie są zadowalniającymi, nie poprawiły się, owszem w ciągu ubiegłego tygodnia antagonizm istniejący między Austrią a Prusami wyraźniej jeszcze na jaw wystąpił. Nota p. Thiele i mowa kanclerza Beust'a, miana w delegacji rady państwa, wskazują stanowisko jakie względem siebie zajmują dwa mocarstwa. Gabinet berliński zaprzeczając w nadmienionej nocie mocarstwom zagranicznym prawa znoszenia się dyplomatycznego z państwami do Związku północno-niemieckiego należącymi, bardzo jasno kwestję postawił, ale zarazem wprowadził ją na pole wielce drażliwe, żądanie bowiem gabinetu berlińskiego nie zgadza się z traktatem paryskim, o ile dotyczy państw południowo-niemieckich. Traktat pokoju z 1866 r. przyznał tym ostatnim zupełną niezależność polityczną, chcąc utworzyć z nich osobny związek od Związku północno-niemieckiego nie zawisły. Zaprzeczenie państwom zagranicznym prawa znoszenia się z nimi drogą dyplomatyczną ograniczałoby niezależność ich. Ich interes tego wymaga, lecz wykonaniu na przeszkodzie stoją dążności polityczne Austrii i Francji, które dobrowolnie nigdy na nic podobnego zgodzić się nie mogą.

Półurzędowa prasa pruska zarzuca hr. Beust'owi niechętnie względem Prus postępowanie i utrzymuje, że jeżeli Prusy objawiają usposobienie nie zawsze dla Austrii przyjacielskie, jest to następstwem zaczepki gabinetu wiedeńskiego. Bezstronnie jednak zpatrując się, zdawać się może, że rzeczy odwrotnie się mają, t. j. że nie Austrija Prusy, ale Prusy Austrię zaczepiają. Odnosnie mianowicie do niniejszej sprawy o reprezentację dyplomatyczną państw niemieckich przypuszczenie powyższe jest niewątpliwem. Co się tyczy celu jaki rząd pruski może mieć na oku, poruszając w nocie p. Thiele tak ważną kwestję, najprawdopodobniejszym jest, że uważając chwilę obecną za korzystną do urzeczywistnienia zamysłów swoich, pragnie rozszerzyć wpływ swój w Niemczech, licząc na to, że ani Austrija, ani Francja nie rozpoczną wojny o przekroczenie linii Menu na drodze dyplomatycznej.

Czy ich przypuszczenia okazałyby się ewentualnie słusznymi, zostaje wątpliwem. Mowa kanclerza Beust'a może być uważana za odpowiedź na notę pana Thiele, a odpowiedź ta bynajmniej nie sprzyja dążnościom pruskim. Przyznając istnienie najlepszych między Austrią a Francją stosunków, kładąc nacisk na usługi przez tę ostatnią Austrii oddane, hr. Beust zdaje się chcieć ostrzegać Prusy, by się zbyt daleko nie posuwały, jeżeli nie chcą przyspieszyć przymierza między Wiedniem a Paryżem. W ogóle w mowie swojej kanclerz austriacki ze szczególnym naciskiem stawia naprzeciw siebie przyjaźń Francji dla Austrii, a wątpliwe względem niej postępowanie Prus. Jakkolwiek opinja publiczna oddawna już dosyć słuszenie oceniała wzajemne względem siebie usposobienia tych mocarstw, urzędowe jednak oświadczenie potwierdzające zapatrywanie publiczności i prasy jest ważnem, daje nam bowiem bardzo jasne skazówki sytuacji obecnej oraz polityki przyszłej.

W innych kwestjach europejskich w ciągu upłynionego tygodnia nie nastąpiły uwagi godne zmiany. Senat francuski obraduje nad przedłożonemi mu projektami uchwał. Rezultat nie tak prędko zapewne nastąpi. Nad załatwieniem sporu turecko-egipskiego mocarstwa ciągle jeszcze pracują, o ile skutecznie, ocenić niepodobna.

Sprawozdania z obrotów na główniejszych giełdach europejskich nie uwydatniają żadnych nadzwyczajnych objawów. Kurs trzymał się mniej więcej na wysokości tygodnia poprzedniego. Giełda berlińska zajmowała się z upodobaniem papierami rosyjskimi i tutejszo-krajowemi, podwyższając cokolwiek kurs większej ich ilości. Na giełdzie petersburskiej rozwija się coraz bardziej spekulacja w papierach publicznych. Na giełdzie naszej obroty w wexlach były ograniczone. Listy zastawne i likwidacyjne uległy małym zmianom kursowym. Pięcio-procentowe listy zastawne ruskie po obniżeniu ich kursu lićniej były żądane. Akcje drogi żel. Warsz.-Wied. poszły w górę w skutek przyjęcia ich na giełdzie petersburskiej.

STOWARZYSZENIA SPÓŁDZIAŁAWCZE NIEMIECKIE

W ROKU 1867.

Liczny zastęp uczestników Stowarzyszenia spożywczego „Mer-kury,” pozwala mniemać—jakikolwiek byłyby przekonania fałszywych proroków na których nigdy nie zbywa, — że idea spółdziaławcza tyle już świetnych i niezaprzeczalnych zwycięstw licząca we wszystkich niemal krajach Europy, i u nas także trafnie zrozumianą i właściwie ocenioną została, przynajmniej przez tę warstwę społeczną, która innym przoduje przykładem swym i zachętą do wszelkiego rodzaju przedsięwzięć i zadań, pożytek ogółu na celu mających.

W obec tego pociesającego zjawiska, wykazanie olbrzymich rezultatów działalności spółdziaławczej w kraju sąsiednim staje się tém pożądanem i mogące zyskać tém większą uwagę czytającego ogółu. Dla jednych będą one objaśnieniem i skazówką, dla drugich bodźcem do dalszej pracy na tej niwie i zachętą do energicznego wytrwania w rozpoczętym dziele, innych znowu zdołają może przejednać, sprostować ich błędne przekonania i nakłonić do zmiany sztandaru.

Fakta i cyfry poniżej przytoczone, czerpane są ze sprawozdań dorocznych p. Schultze-Delitzsch, a zatem wiarygodność ich nie może najmniejszej podlegać wątpliwości. Istota, cel i środki stowarzyszeń spółdzielczych, są już ogólnie znane tak z publikacji zagranicznych jak z pracy p. Kirsztot'a ogłoszonej w *Ekonomiście* i z broszury profesora M. Szymanowskiego; ograniczymy się przeto na treściwym bardzo skreśleniu ogólnego obrazu stowarzyszeń niemieckich według danych z roku 1867. Żądających zaś obszernych informacji, odsyłamy oprócz wzmiankowanych prac, do artykułów zamieszczonych przez nas w *Journal des Economistes* (kwiecień 1867 i sierpień 1868) i do dzieł Schultze-Delitzsch'a, M. Wirth'a, Ed. Pfeiffer'a i J. Simon'a (1).

I. Stowarzyszenia spółdziaławcze wywołane wadliwą organizacją pracy i stosunków ekonomicznych, wykwitłe z systemów socialistycznych lecz w zastosowaniu praktycznym zdrowym zmysłem ludzi pracy, oczyszczone z utopijnych przymieszek, wzięte w ogólnym swym znaczeniu, mają za zadanie reformę organizacji pracy i niektórych stron życia ekonomicznego. Wszystkie dążą do zwiększenia ogólnego bogactwa, a co więcej do *sprawiedliwego podziału* dóbr i szerzenia dobrobytu pomiędzy coraz większą liczbę; godłem ich w dziedzinie ekonomicznej jest znana dewiza: „*Suum cuique*,” urzeczywistnienie obietnicy St.-Simonistów „*A chacun suivant sa capacité, à chaque capacité suivant ses œuvres*” przez zastosowanie trylogii Fourier'a—stowarzyszenia kapitału pracy i zdolności — opierając ją na zasadzie *samopomocy* (self-help) będącej skierowaniem energii i inteligencji człowieka do zaspokojenia potrzeb własnym usiłowaniem.

Potrzeby którym stowarzyszenia spółdziaławcze zadosyć czynić mają są nader rozmaite; stąd zadanie ich wielce skomplikowane a raczej różnorodne. Okoliczność ta tłumaczy sprzeczne i mylne o uich pojęcia publiczności. Celem ich jest zrównoważyć i do normalnej działalności przywieść różne czynniki życia ekonomicznego dotąd w części lub całkowicie ubezwładnione, zape-

wnić jednostkom swobodne rozwijanie się w odpowiednich ich uzdolnieniu warunkach, oraz wyswobodzić pracę z pod zbytniego jarzma kapitału, czyniąc jego posiadanie możliwem dla każdego. Rosproszone słabe siły jednostek, ulegające absolutnej władzy mocniejszego, przez *zespole*nię stały się samoistną potęgą, mogącą z powodzeniem spółubiegać się na każdym polu działalności ekonomicznej. Zasada *samopomocy* nakazała szukać środków zwiększenia bogactwa i dobrobytu nigdzie indziej jak w sobie samych, przez pracę i oszczędność, a *odpowiedzialność solidarna*, wyswobodzonej już z więzów pracy, otworzyła niewyczerpane źródła kredytu i uczyniła przystępnem każdemu nabywanie kapitału. Nakoniec równouprawnienie stowarzyszonych, tak co do praw jak obowiązków, zapewniło jednostkom sprawiedliwy rozdział zyskanych dóbr i zabezpieczyło je od wyzyskiwania przez mocniejszego.

Wszędzie zatem przez stowarzyszenia prawo wolnej konkurencji uświęcone, poszanowane i jej nieocenione dobrodziejstwa zyskane, ale zarazem konkurencja ta utrzymana w jej normalnych granicach, wpływy jej zgubne i szkodliwa przewaga silniejszych nad słabszymi usunięte.

Stowarzyszenia spółdziaławcze nie mają nic wspólnego jak niektórzy mniemają, z dobroczynnością i tak zwaną filantropją—jakkolwiek *działalność ich jest dobroczynną* w swych skutkach. Pan Schultze-Delitzsch powtarza nieustannie, że chcąc aby cel ich nie był chybiony, i pomyślny rezultat osiągnięty, należy je uważać na równi z wszystkimi innymi towarzystwami przemysłowo-handlowymi — i ściśle w tym duchu je prowadzić i rozwijać. Sposób ten zapatrywania zupełnie zgodny z istotą tych stowarzyszeń wydał owoce o jakich nie marzyły najbujniejsze wyobrażenia. Cyfry zamieszczone w sprawozdaniu p. Schultze-Delitzsch'a są więc jak wymowne; pragniemy więc aby one poprzedziły uwagi jakie zamierzylimy skreślić.

Liczba stowarzyszeń niemieckich szybko wzrasta i zakres ich działania z każdym dniem rozszerza się. W końcu roku 1865 było 1317 stowarzyszeń zapisanych imiennie w Ajencji centralnej,—1433 w końcu roku 1866, zaś 1707 na początku roku 1868; niewątpliwą wszakże jest rzeczą, że w r. 1865 istniało ich 1500, w r. 1866 przybyło 200, a z końcem roku 1867 cyfra ta wzrosła do 1900. Tabele ajencji centralnej wykazały szczegółowo:

	w r. 1865	1866	1867
Banków ludowych czyli kas zaliczkowych	961	1047	1195
Stowarzyszeń zakupu i sprzedaży (Rohstoff-Magazinver.) . . .	199	187	196
„ spożywczych	157	199	316
	1317	1433	1707

Tenże sam postęp spostrzegać się daje w obrotach stowarzyszeń, wynoszących w r. 1867 do 155.000.000 talarów, wtedy gdy w r. 1866 suma zawartych interesów nie dochodziła 134 milionów, a w 1865 roku 85 milionów talarów. Podwojenie prawie obrotu w ciągu dwóch lat jest faktem zdumiewającym, który nadto jak najdowodniej przekonywa o wzmocnieniu się wewnętrznego rozwoju stowarzyszeń niemieckich.

Wzmaganie się liczby uczestników i wzrost mienia stowarzyszeń, niemniej szybko postępują. Oto cyfry za ubiegłe trzy lata.

	1865 r.	1866	1867
Stowarzyszeni	350.000	500.000	550.000
Mienie stow. (udziały i fund. rezer.)	5.500.000	9.000.000	11.000.000
Składy (dep.) pożycz.	22.500.000	28.000.000	36.000.000
Kapitał obrotowy	28.000.000	37.000.000	47.000.000

Olbrzymi ten rozwój stowarzyszeń niemieckich w niespełna lat 20 osiągnięty, przekonywa niezaprzeczenie o znakomitych usługach jakie one oddają w obecnej już chwili społeczności—

(1) Schultze-Delitzsch, Die arbeit. klassen u. d. Associationswesen in Deutschland. Lipsk, u Meyer'a. — Vorschuss u. Creditvereine. Lipsk, u Keil'a. — M. Wirth, Die Hebung der arbeitenden Klassen, etc. Bern, u Dalp'a. — Ed. Pfeiffer, Ueber Genossenschaftswesen i Consumvereine. Stuttgart, u Koerner'a. — J. Simon, Le travail. Paryż, à la Librairie internationale.

i wskazuje zarazem czego od nich na przyszłość spodziewać się można. Nadspodziewanie pomyślnie rezultaty przypisać głównie należy tej okoliczności, że stowarzyszenia niemieckie wytwarzały się zawsze spontaneistycznie, z inicjatywy indywidualnej, będącej wyrazem istniejących potrzeb. Zamiast gonić za mrzonkami, marzyć o świetnych zbyt wygórowanych wynikach swjej działalności— odpowiadały one zawsze *potrzebom rzeczywistym* i stosowały do nich swe nadzieje i wymagania. Szukały nadto w różnych *instytucjach pomocniczych* wzmocnienia swego stanowiska i rozszerzenia zakresu działania. Stąd powstały, dzięki staraniom niezmordowanym p. Schultze-Delitzsch'a: a) *agencja centralna* wszystkich stowarzyszeń, mająca na celu zespalać ich interesa ogólne, pośredniczyć między niemi, oraz względem osób trzecich, zbierać dane statystyczne, proponować ulepszenia— propagować ich cele w prasie periodycznej i t. p., — następnie b) organizacja jednolita całego ruchu spółdzielawczego uosobiona w *Związku ogólnym stowarzyszeń niemieckich*, założonym w myśl statutu organicznego ⁽¹⁾ zatwierdzonego przez stowarzyszenia w r. 1864 — do którego 724 stowarzyszeń przystąpiło już w r. 1867. Jednocześnie się w Związek ogólny stowarzyszenia miały na celu, wydoskonalić przez wzajemne porozumienia swą organizację, rozszerzyć zakres interesów, dopomagać i zabezpieczać powodzenie wspólnego zadania i wejść ze sobą w stosunki handlowe, które dla każdego pojedynczego stowarzyszenia okazały się korzystne, a dla ogółu pożądane. Każde stowarzyszenie ma prawo należeć do Związku, którego sprawy ostatecznie załatwiane bywają przez kongres doroczny, złożony z deputowanych stowarzyszeń. c) Nakoniec *Bank stowarzyszeń niemieckich* założony w początku r. 1864, z kapitałem 270.000 talarów, przeważnie przez same stowarzyszenia dla zadośćuczynienia ich potrzebom kredytowym. Bank ten oddał ogromne usługi podczas przesilenia w 1866 r. i do tego czasu z nadzwyczajnym powodzeniem odpowiada swemu zadaniu. Obecnie kapitał jego powiększono do 500.000 talarów — gdyż obrót roczny już w r. 1866 dochodził 15.000.000 talarów.

Ważną epoką dla stowarzyszeń niemieckich był rok 1867, w którym w skutek zatwierdzonego prawa ⁽²⁾ uzyskały one prawo obywatelstwa, obok wszystkich innych towarzystw przemysłowo-handlowych w ogólnym niemieckim kodexie handlowym. Najważniejszą zaletą tego prawa jest *zmniejszenie niebezpieczeństwa odpowiedzialności solidarniej*, — bez zupełnego wszakże usunięcia takowej, jako będącej najskuteczniejszą podstawą kredytu stowarzyszeń.

(d. n.)

KASY ZALICZKOWE W CZECHACH.

Jeden z szanownych współpracowników naszych bawiący chwilowo w Pradze, komunikuje nam interesujące szczegóły dotyczące kas zaliczkowych w Czechach. Jakkolwiek w sprawozdaniu o stowarzyszeniach niemieckich zamieszczone będą ogólne rezultaty otrzymane przez stowarzyszenie czeskie, podajemy je obecnie:

Wielka liczba kas czyli banków zaliczkowych po całej Morawie i Czechach bardzo zbawienną rozwija działalność. Liczba ich wzrasta corocznie tak, że obecnie wynosi już 252. Rezultat

⁽¹⁾ Statut ten znajduje się in extenso w sprawozdaniu p. Schultze-Delitzsch'a za rok 1864.

⁽²⁾ O treści tego prawa i jego doniosłości, powiadomić się można bliżej w publikacji p. t. D. Preusch. Genossenschaftsgesetz v. 27 mǎrz 1867 etc. von L. Parisius. Berlin 1868, u Guttenberg'a.

ze 111 kas jeszcze nie jest ogłaszany, ale 142 kas z roku 1868 przedstawiają świetny obraz prac i czynności tych instytucji. W r. 1868 w rzeczonych 142 kasach złożono razem 12.869 złr. waluty austriackiej, wypożyczono zaś 19.213.886. Przewyżka tej ostatniej sumy pochodzi stąd, że pierwsza suma przedstawia tylko wkłady z r. 1868, a w drugiej mieszczą się kapitały złożone w latach poprzednich. Koszta administracji tych 142 kas za rok 1868 wynosiły razem 94.804 złr.; fundusz rezerwowy przedstawia cyfrę 285.530 złr., inwentarz 56.143, gotowizną z dniem 15 grudnia 1868 r. było 570.588 złr., pieniądze w obiegu 30 751.000. Cyfra bilansowa 11.927.879 złr. Kasa zaliczkowa w Rudnicy (Raudnitz) stoi tu na pierwszym miejscu. W ubiegłym roku wkłady wynosiły w nią 1.123.934, a pożyczek udzielono na sumę 1.618.712 złr.

Pomniejsze kasy jednak z krociowymi obrotami istnieją w Karlinie, w Prostejowie (Prosnitz), w Królowém hardzie w Chrudzinie i t. d. Działalność tych kas dla miejscowego przemysłu różna się zupełnie działalności banków, tak że Czesi w tym względzie w niczem nie ustępują Niemcom. Jak praktyczne i zbawienne są pomienione instytucje, dość przytoczyć następujący wypadek. W Chrudzinie, w grudniu r. z. przeszła okropna burza, która zerwała prawie wszystkie dachy. Aby zapobiedz wielkim szkodom, trzeba było niezwłocznie mieć pieniądze. Udano się więc do kasy zaliczkowej, która każdemu przedstawiającemu poręczyciela, udzieliła pożyczkę 172 osobom od 15 do 100 złr.

J. Stat....

CUKROWNIE W GALICJI.

Kraków, 16 sierpnia. Galicja pozbawiona dawniej wszelkiego prawie przemysłu, od lat kilku energicznie krząta się około jego dzwignięcia. Kapitalisci miejscowi liczne w tym celu utworzyli spółki, we Lwowie i Krakowie założono kilka banków, których czynność nie zbyt dawno rozpoczęta bardzo korzystnie już oddziaływać zaczyna na stan przemysłowy kraju. Zakładają się fabryki, zastosowane do potrzeb miejscowych. Przez długie lata Galicja posiadała jedną tylko cukrownię w Tłumaczu, znajdującą się w ręku zagranicznych przemysłowców. Przed dwoma laty założoną została druga cukrownia w Górze Ropczyckiej przez spółkę, składającą się z pp. Adama Potockiego, Starzeńskiego i Stanisława Feintucha, kupca krakowskiego. Przedsiębiorstwo to w kwitnym znajduje się stanie, a rezultaty przezeń osiągnięte zachęciły do naśladownictwa. Zawiązała się druga spółka składająca się z pp. Helcla, Brzozowskiego i kilku kapitalistów niemieckich w celu założenia trzeciej z kolei cukrowni w Galicji, mającej stanąć w Bogumiłowicach. Kapitał zakładowy tej spółki wynosi 400.000 złr., a ewentualnie podniesiony być może do złr. 600.000. Ruch przemysłowo-handlowy w kraju tutejszym znakomicie się powiększy, skoro doprowadzone będą do skutku projektowane komunikacje drogami żelaznymi z Węgrami. Skoro zaś to nastąpi, pożądanym byłoby uproszczenie komunikacji z Warszawy, tak w kierunku prostym od Lwowa jak i od Tarnowa. Sądzi się, że niebawem wybudowanie linii z Sandomierza do Petrokowa okaże się koniecznym, dla rozwinięcia stosunków handlowych między południowo-wschodnimi krajami Europy a morzem Bałtyckim. Dotychczasowe komunikacje w tym kierunku są bardzo niedogodne.

STAN OPERACJI BANKU POLSKIEGO.

		w d. 31 lipca.	w ciągu 2 tygodni		w d. 14 sierp.
		r	u	b	i
1. Skup. Portfel	w Warsz.	2.474.495, 37 1/2	204056, 78	359597, 10	2.318.955, 05 1/2
	w Łodzi	604 342, 67 1/2	117173, 46 1/2	79389, 77	642 126, 37
	w Włocł.	657.364, 22	88449, 99 1/2	68162, 67	677.651, 54 1/2
" zagranicznych		52.685, 23			52.685, 23
2. Zaliczenia na papiery publiczne		574.013, .	25200, 62	114416, 28	484.797, 34
3. Pożyczki na zastaw	towarów	225.828, .	2259, 65	4189, 65	223.898, .
	(a) wełny.	186.990, 23	20012, 06	1842, 06	205.160, 23
	(b) in. tow.	770 789, 11 1/2	1405, 90	4566, 96	767.628, 05 1/2
4. Otwarte kredyty		3.848.209, 97	1.045.989, 12 1/2	855.995, 43 1/2	4.038.194, 66
5. Kasa	Monety srebrne	2.569.674, 72 1/4		2937, 85 1/2	2.566.736, 86 3/4
	" złote	43.654, 35 1/2			43.654, 35 1/2
	Bilety Banku Polskiego	582.171, .		38871, .	543.300, .
" Kred. Cesarstwa		2.035.731, .		665606, .	1.370.125, .
Łącznie (5)		5.231.231, 07 3/4		707414, 85 1/2	4.523.816, 22 1/4

KURSA GIEŁDY.

w tygodniu 9—14 sierpnia 1869 r.

		Sto- pa o/o	RÓWNIĄ (pari)	CENA RZECZYWISTA W TYGODNIU						Stosun- ek do równi na 100
				Poniedz. 9 sierp.	Wtorek 10	Środa 11	Czwart. 12	Piątek 13	Sobota 14	
1. Papiery publiczne.										
a) Rządowe.										
Polskie.	Oblig. Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	100	.	.	.	.	86,50	.	86 1/2
	Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.	.	111	.	148
	Cert. ban. na obl. cz. A (z. 300) z k.	5	45	.	.	.	.	55,50	.	123 1/2
	" " " B (z. 200)	5	30	.	.	.	.	28	.	91 1/3
	" " " "	5	30	.	.	.	.	36	.	120
Polskie.	Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.	.	*42	.	*42
	Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	77,25	77,72	77,73	77,88	77,95	77,69	77 1/10
Ruskie.	5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.	.	87,50	.	87 1/2
	Pożyczka premjowa z 1864 r.	5	100	173	.	173	.	173,50	173	173
	" " " z 1866 r.	5	.	173	.	173	.	174	173	173
	Metaliki (300) lutowe	4	100	101,33	101,33	101,33	101,33	101,33	.	101 1/3
	" " " sierpniowe	4	100	.	.	.	.	.	.	.
b) Towarzystwo i Spółek.										
Polskie.	Listy Zast. (30. 75. 150. 750. 3000)	4	100	93,13	93,30	93,23	93,63	93,62	93,35	93 1/3
	" " " ser. 2	4	100	93,31	93,30	93,31	92,38	93,45	93,27	93 3/10
	Oblig. Tow. Kred. Ziemińskiego	5 1/2	100	100,33	100,17	100,17	100,17	100	100	100
	Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	70	70	70	71,50	75	75,50	125 4/5
	" " " W-B. (100. 150)	4	100	.	.	.	.	.	*74,17	*74 1/6
Polskie.	Obligacje " Teresp. (100)	5	100	.	.	.	.	118	.	118
	Akcje " Łódzk. (100)	5	100	.	.	.	.	*103	.	*103
Ruskie.	Ruskie listy zastawne	5	.	102	102	102	.	101,75	101,75	101 3/4
	Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.	.	.	160	.	128
		4 1/2	100	.	.	.	.	96	.	96
2. Wexle.										
Berlin.	(Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	116,85	117	117	116,70	116,40	116,47 1/2	125 2/5
	Gdańsk. (100)	.	92,857	.	.	116,85	116,55	116,40	.	125 3/10
	Hamburg. (M. B. 300)	.	140,855	.	.	.	.	.	.	.
	Londyn. (L. 1) 3 "	.	6,304	8,00	8,03 1/2	8,01	.	.	7,98 1/2	126 3/5
	Paryż. (Fran. 300) 2 "	.	75,214	95,55	.	.	96	.	.	127
	Wiedeń. (Gul. 150)	.	92,857	96,52 1/2	.	.	99,25	.	.	103 3/10
	Petersburg. (Rub. 100) 1 "	.	100	.	.	.	.	.	.	99 1/4
3. Monety.										
Półimperjał		.	5,15	.	.	.	.	6,48	.	125 4/5
Napoleonodor		.	5	.	.	.	.	.	.	.
Dukat holenderski		.	3	.	.	.	.	3,47 1/2	.	115 4/5
Rubel srebrny		.	1	.	.	.	.	.	.	.
Talar pruski		.	0,92.857	.	.	.	.	.	.	.
Gulden austriacki (papierowy)		.	0,61.905	.	.	.	.	.	.	.

Warszawa.—Londyn.—Paryż.—Wiedeń.—Berlin.—Frankfurt.—Amsterd.—Hamburg.									
STOPA SKUPU:	bankowa:	6 1/2	3	2 1/2	4	4	2 1/2	2 1/2	—
	giełdowa:	—	2 1/2	1 1/2	4	2 1/2 (3)	1 3/4 (2)	2 1/2	1 3/4

W drukarni Gazety Polskiej.— Za pozwoleniem Cenzury Rządowej.—Redaktor, Wiktor Somer.

Wiadomości bieżące.

— Kobiety jako urzędnicy biur telegraficznych w Szwajcarii. Praca kobiet coraz rozleglejsze i właściwsze swęj naturze znajduje zastosowanie. Z dniem każdym uwypatnia się dążność zastępowania pracy męskiej pracą kobiet we wszystkich zajęciach, w których zręczność, roztropność i akuratanść górują nad siłą fizyczną. Dzisiaj gdy praca kobiet stała się ekonomiczną koniecznością, zwrot taki jest bardzo zadawalniający. Szwajcarska administracja telegrafów i poczt żywo zajmuje się uprawnieniem kobiet do właściwych im zajęć i odpowiedniego wynagrodzenia. Dyrektor biura telegraficznego w Bernie postanowił powierzyć kobietom podrzędniejsze posady służby telegraficznej; za jego przykładem poszło biuro w St. Gallen.

(Oestr. Oelton.)

— Telegraf transatlantycki niemiecko-amerykański, do zaprowadzenia którego myśl podała berlińska *Börssen Zeitung*—znalazł przychylnie przyjęcie u kupców hamburskich i berlińskich, z powodu że stosunki handlowe Niemiec z Ameryką są znaczniejsze jak Francji i Anglii, i z każdym dniem wzrastają. Wkrótce więc może stara nasza Europa połączoną zostanie trzecią linią metalową, z ziemią obiecaną Kolumba.

— Nowa emisja biletów bankowych 5%. Rezultat podziału z zapisów na 15-miljonową emisję rzeczonych biletów jest następujący: Zapisany na 1000 rubli otrzymuje 100 r.,—na 5000, 10%,—na 10000, 8%,—na 50000, 5%,—na 100000, 4%,—zaś na wyższe sumy 3%. Widać więc z tego że nowe bilety bankowe zyskały u publiczności wielkie powodzenie. (G. Han.)

— Bank krajowy galicyjski w spółce z ks. K. Ponińskim i J. Hochfeldem, podali o koncesję na założenie spółki akcyjnej w celu wywozu bydła rzeźnego. Byłoby do życzenia aby u nas w kraju zawiązały się spółki, mające na celu dostarczanie na spożycie krajowe bydła opasnego, handel którym, będąc w ręku kilku kapitalistów sprowadzających bydło stepowe, jest formalnym monopolem wysoce ciężącym ogół spożywających. Należy się spodziewać że właściciele ziemscy zrozumieć zechcą własny interes i że korzystając będą z przyjaznych okoliczności pod względem zbytu bydła jakie im nastęrcza istniejące stowarzyszenie „Merkury.”